

Kıyamet Alametleri -03-

Musa Ebu Cafer

1 Oca, 2018

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم

Kıyametin küçük alametlerini bitirdikten sonra bundan sonraki yazılarda inşallah büyük alametleri tanıyacağız. Büyük alametlerden biri, bazı zamanlarda tartışmaya sebep olan ve bu konuda iki tarafın sapıtıp orta olanların doğruya muvaffak oldukları konu Mehdi (*aleyhisselam*)'ın gelişidir.

Felsefeci ve akılcı takınan kesime göre böyle bir insan olmayacaktır. Dalalet fırkası olan şiilere göre, bu şahsiyet 1170 sene önce doğmuş ve Irak'ın Samarra şehrinde yer altında bir odaya girip saklanmış hala yaşamakta olan bir şahsiyet.

Ehl-i Sünnet ve'l Cemaat çizgisinde olan müslümanlar Mehdi (*aleyhisselam*)'ın anlatacağım sıfatlarıyla gelişine inanırlar.

Küfrün ve zulmün kara bulutları her yeri kapladığı, Allah ve Rasûlüne isyan bayraklarının her yerde dalgalandığı, zavallı erkeklerin, kadınların ve çocukların *“Rabbimiz! Bizi, halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir yardımcı gönder”* diyecekleri bir zamanda, o büyük kurtarıcı mücahid gelecektir.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) nasıl ki, küfrün ve her türlü kötülüğün işlendiği bir ortamda gelip, ıslah yoluna koyulduysa ve islam nurunun her tarafa hakim olması için mücadele verdiyse, Mehdi (*aleyhisselam*)'ın durumuda böyle olacaktır.

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurur: *“Eğer dünyadan sadece bir gün kalacak olsa, o günü Allah-u Teâlâ uzatacak ve benim ehli beytimden, adı benim adım gibi, babasının adı babamın adı gibi olup yer yüzünü adalet ile dolduracak birini gönderecektir.”* (Ebu Davud)

Bizim inancımıza göre gelecek olan Mehdi (*aleyhisselam*)'ın durumunu anlatmadan önce, size dalalet fırkası olan Şii'lere göre durumunu anlatacağım. Bu Şii'lerin başını İmamiyye (Rafizi) fırkası çeker ki, günümüzde İran, Irak, Lübnan, Pakistan ve dünyanın bir çok yerinde mevcudiyetleri vardır.

Şii'lerin İmamiyye fırkasının inancına göre Mehdi (*aleyhisselam*)'ın durumu, çocukları bile güldürecek hayali ve hurafelerden ibaret olan bir kıssadan başka birşey olmayan bir hale getirilmiştir. Bu sebeple Şii'lerden bir gurup bu inancı kabul etmemiş ve reddetmiştir.

İşin başı şuna döner: Bu fırkaya göre Allah-u Teâlâ, Rasûlullah (*sallallahu*

aleyhi ve sellem)’den sonra ehli beytinden, dinin otoritesini elinde tutacak, dini ve dünyevi konularda liderlik yapacak, beşeriyetin üstünde sıfatlara sahip olan, günah işlemekten ve hata yapmaktan men edilmiş masum on iki imam göndermiştir.

On iki imam teorisini ortaya attıktan ve bu inancı dinlerinin mihenk taşı ve en önemli şartı haline getirdikten sonra onlara muhalefet eden ve bu inancı kabul etmeyen Ehl-i Sünnet fırkasını tekfir etmişlerdir. Allah-u Teâlânın hikmeti gereği, on birinci imam kabul ettikleri Hasan El-Askeri’nin kısır olması sebebiyle çocuğu olmaz. Bu olay bu fırkanın bu büyük inancını suya düşürünce, acilen bu felakete bir çözüm üretmek için, afet ve kurtarma masası kurulur. Sonra da şu inancı üretirler:

“Hasan El-Askeri’nin bir oğlu doğmuş, adı Muhammed’dir. Ancak emni sıkıntılar sebebiyle oğlunu gizlemiş ve bu çocuk belli bir yaşına geldikten sonra Irak’ın Samarra kentinde yer altında bir odaya girip saklanmış. Şu anda yaşamakta, bizleri görmekte, neler yaptığımızı bilmektedir. Sıkıntıya düşeni kurtaran bir gavs ve imdat isteyene el uzatan bir yardımcıdır. Mucize ve olağan üstü halleri vardır. İşlerimizi idare eder, emir verir ve yönetim başındadır. Cinlerin ve insanların sığınma kapısıdır. Onunla dört kişi haricinde kimse görüşemez ve göremez. Güvenin sağlandığı bir günde gelecek, zulüm ve kötülükle dolan bu dünyayı, adalet ve iyilikle dolduracaktır.”

Şii'lere Göre Gelecek Olan Bu İmamın İsmi Nedir?

İsimleri çoktur. Din büyüklerinden hüccet kabul edilen Nuri El'tabresi, Mehdi'nin, “Esmâül Hüsnâ” sayısı kadar doksan dokuz adının var olduğunu söylemektedir. Bazı isimleri şunlardır: Elmehdi, Muhammed, Elkaim, Elğâib, Elhücce, Elhalef, Sahibüzzeman, Elgavs (İmdada yetişen), Elhaif (Korkan), Hisru mecus (Mecusilerin emiri), Şinas, Feyruz, Perviz, Zenderfiys, Ferhanda.

Görüldüğü gibi bazı isimlerinde çelişkiler bulunmaktadır. Mesela Elgavs ile Elhaif arasında büyük bir çelişki vardır. Bir insan hem kurtarıcı hemde korkan olurmu? Kendisine bile faydası olmayan ve korktuğundan dolayı saklanmaya mecbur kalmış biri başkasına nasıl yardım etsin! İmdadına nasıl koşsun!

Bildiğimiz kadarıyla ehli beyt imamları takva ve cesaretle öncü kimselerdi. Böyle mübarek bir zata korkaklığı nisbet etmek çok küstahça bir davranıştır.

Dikkat edilirse bazı isimler tamamiyle arapça değil farsçadır.. Mesela Hisru mecus (Mecusilerin emiri), Şinas, Feyruz, Perviz, Zenderfiys, Ferhanda gibi isimler. Aslen bu isimler Fars Mecusileri tarafından konduğu ve devletleri Ömer (*radıyallahu anh*) hilafeti zamanında sahabeyi kiramın eliyle yıkılması

sebebiyle intikam almak için Şii'lerin inançlarına hurafeler sokmaya çalıştıkları sezilmektedir.

Anası ise tam olarak bilinmemektedir. Şii bazı âlimlerin dediğine göre, annesi cariyeye asıllı olup adı "Sevsen" idi. Bazıları hayır adı "Nercis" idi derler. Bazıları hayır adı "Saykal", yok adı "Hekime", hayır adı "Reyhane" idi. Hayır anası zenci idi. Hayır anası hür olup adı "Meryem" idi! gibi tartışma konusu olduğu için ortak bir noktada birleşememişlerdir.

Hamileliği ve doğumu konusunda da ihtilafa düşmüşlerdir. Normal kadınlar gibi hamile kalıp doğum yaptığını söyleyen âlimleriyle beraber, hayır o normal insanlara benzemez! Hamileliği annesinin bacağına olmuş ve oradan doğmuştur! Diyen âlimleri vardır.

Tam olarak kaç yılında doğduğu konusunda ihtilaf vardır. Mesela Hicri 252, 255, 257, 259, 260 gibi rakamlar söylerler.

Şu anda nerede saklanıyor? Bu konuda ihtilaf var. Bazıları Mekke'de, bazıları Medine 'de, bazıları Yemen'de, bazıları ise Irak'ta saklandığını söylerler.

Ne kadar saklı kalacaktır? Bu konuda çelişkili bir sürü rivayetler getirirler. Fakat hiç birisi tutmaz. Hz. Ali'ye nisbet ettikleri rivayette 6 gün yahut 6 hafta yahut 6 ay saklı kalacağını söylemişlerdir.

Bazıları yetmiş sene saklı kalacağını söylerler. Yetmiş sene geçtikten sonra ortaya çıkmayınca, Allah-u Teâlâ Hz. Hüseyin'in öldürülmesine kızdığı için yüz kırkinci seneye tecil etmiştir derler. Aradan yüz kırk sene geçipte ortaya çıkmayınca, bu sefer derler ki: Aslen bu konu sır tutulup anlatılmaması gerekiyordu. Fakat sizler bu sırrı açığa çıkardığınız için, Allah-u Teâlâ onu belirsiz bir vakte kadar saklı tutacaktır.!!

Bu konuda yalanlar uydurup çelişkiler yaşayınca bu yalanlarına kılıf uydurmak için şöyle derler: Ebu Cafer dedi ki: "Sizlere bir haber veripte o haber çıkarsa "Allah doğru söylemiştir" deyiniz. Ama bu belirlenen vakitlerde vuku bulmazsa yine "Allah doğru söylemiştir" deyiniz ki iki kat ecir alırsınız."

Yer yüzünde ne kadar kalacaktır? Yine ihtilaf konusu. Bazılarına göre 19 sene, bazılarına göre 70 sene, bazılarına göre 120 sene, bazılarına göre de ashabi kehf in kaldığı kadar yani 309 sene kalacaktır demektedirler.

Geldiği zaman kaç yaşında olacaktır? 1170 senedir yaşadığına inandıkları bu zatın yaşı, geldiği zaman otuz yaşında olacağını söylerler. Bazı âlimleride elli yaşında olacak derler.!

Bu fırkanın yüzde doksanı Mehdi (*aleyhisselam*)'ın emni korku sebebiyle gelmediğini söylerler. Halbu ki Şii'lerin tarih boyunca devletleri olmuştur. Mesela Fatimi, Safevi gibi devletleri vardı. Günümüzün İran devleti yine Şii'lere ait. Bu devletlerin varlığında ortaya çıkmıyorsa ne zaman çıkacak?!

Elhasıl Şii'lerin Rafizi fırkası Mehdi (*aleyhisselam*)'ın inancı konusunda karmakarışık ve hurafelerle dopdolu. Böyle mübarek bir zata yakışmayacak ve caiz olmayan sıfatları nisbet ederler. *“Bir kimseye Allah nur vermemişse, artık o kimsenin aydınlıktan nasibi yoktur”* (Nur, 40)

Bu aktardığım inanç ve sözleri, Elkafi, El'imam El'mehdi ve Zuhuruğu, Keşfil Gumme ve Envar Numaniyye adındaki kitaplarında geçer.

Ehl-i Sünnet vel cemaatin inancına göre Mehdi (*aleyhisselam*)'ın durumu şöyle:

Allah-u Teâlâ bozulan bu ümmetin ıslahı ve kıyametin bir alameti olarak ahir zamanda, Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in torunu olan Hasan (*radiyallahu anh*)'in soyundan nur yüzlü, takva ehli, efendimizin sünnetini canlandıracak salih bir zat gönderecektir. Adı Muhammed, babasının adı Abdullah olacaktır.

Müslümanlar ona Mescidi Haramda Kabe'nin yanında, Rükün ile Makam arasında bey'at edeceklerdir. Müslümanların liderliğini yedi sene yapacaktır. Allah-u Teâlâ dilerse sekize tamamlayacaktır. Sonra gökyüzünden İsa (*aleyhisselam*) inecek, onun arkasında namaz kılacak, Mehdi (*aleyhisselam*) emirliği ona bırakacaktır.

İmam Ahmed'in rivayet ettiği hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur: *“Mehdi, biz ehli beyttendir. Allah onu bir gecede ıslah edecektir.”*

Alimlerimiz onun ıslahı konusunda şu açıklamayı yapar: “Allah onu bir gecede ıslah edecektir” sözü şu ihtimalleri taşır; Ya onu bir gecede halifelğe, emir olmaya ve müslümanların başını çekip liderlik yapacak konuma getirir. Veya onu arındırıp güzel sıfatlarla süsleyip salih bir mü'min haline getirir. Yada etrafındaki müslümanların ve özellikle “ehlül hal vel akd” denen istişare heyeti olan âlimlerin, onu imam olarak görüp tabi olmaları ve böylece ümmetin onun imametini konusunda ittifak ederler.

Onun zamanında insanlar müslüman olsun kâfir olsun bolluk içinde yaşayacak, zekat vermek isteyen müslümanlar zekatlarını verebilecekleri bir fakiri bulamayacaklardır. Müslümanların beytül malı hazinelerle dolacak,

ihtiyaç sahibi olanlar gelip ihtiyaçlarını alsınlar diye seslenilince kimse gidip bir şey almayacaktır. İslam devletini kurması ve şeriatı tatbik etmesi sebebiyle her tarafta emniyet oluşacaktır.

Onun hakkında gelen hadislerle bakıldığında, oturdukları yerde, İslami devletin gök yüzünden inmeyeceği, tıpkı Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in ve sahabesinin mücadele vererek, fedakarlık yaparak, hicret ederek ve cihad ederek nasıl devlet kurdularsa, Mehdi (*aleyhisselam*) ve etrafındaki sadık müslümanlarda aynı yolu takip edip devlet kuracakları anlaşılmaktadır.

Çünkü bu dava samimi müslümanların davasıdır. Fedakar ve cefakar müslümanların davasıdır. Bu dava müslümanların temiz kanlarıyla sulanmadığı müddetçe yeşermeyecek ve semere vermeyecektir. Bu dava particilerin, karnı şişkin rahatlık ve lüksiyet içinde yaşayan, dünya karşılığında dinlerinden taviz veren kimselerin davası değildir. İmam Malik (*rahimahullah*)'ın dediği gibi: "Bu ümmetin başı nasıl ıslah olduysa, bu ümmetin sonunda ancak böyle ıslah olacaktır."

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) bir hadisinde şöyle buyurur: "*Horasan tarafından siyah sancaklıların geldiklerini görürseniz, karın üstünde sürünerekte olsa onlara gidip katılınız. Çünkü onların arasında Allah'ın halifesi Mehdi bulunmaktadır.*" (İmam Ahmed. Hakim bu hadisin Buhari ve Müslimin şartlarına uygun olduğunu söylemiştir.)

Mehdi (*aleyhisselam*)'ın içinde bulunduğu, Horasan tarafından gelecek olan siyah sancaklı mücahidleri haber veren epey hadis vardır. Bu hadisler Horasan bölgesinde cihad eden müslümanlara müjde vermektedir. Rabbim bizleri bu mübarek taifeden eylesin, Mehdi (*aleyhisselam*)'ın askerlerinden kılsın.

Mehdi (*aleyhisselam*)'ı işaret eden başka bir hadiste şöyle buyrulur: "*Kıyamet kopana kadar hak üzere olup savaşıyor bir gurup olacaktır. Meryem oğlu İsa indiği zaman, emirleri; "gel bizlere namaz kıldır" dediğinde, "hayır, Allah-u Teâlâ'nın bu ümmete ikramı olarak birinizi birinize emir kılmıştır."* (Müslim)

Yine bu konuda Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'den şöyle rivayet edilir: "Abdullah bin Mesud (*radıyallahu anh*) derki: Bizler Peygamber Zîşanın yanında otururken, Haşim oğullarından bazı gençler çıkageldi. Peygamber Zîşan onları gördüğünde gözleri doldu ve yüzü değişti. Dediler ki: Ya Rasûlallah! Hala yüzünde hoş olmayan bir ifade görüyoruz. Dedi ki: Allah-u Teâlâ biz Ehl-i Beyte, dünyaya karşı ahireti tercih etmiştir. Benden sonra ehli beytim bela, sıkıntı ve kovalamaca görecekler. Sonra doğu tarafından siyah

sancaklı topluluk gelecektir. Hakkı talep edecekler fakat onlara verilmeyecektir. Bunun üzerine savaşıacak, zafer kazanacak ve istekleri verilecektir. Fakat ehli beytimden bir adama onu takdim etmedikçe taleplerini almayacaklardır. Dünyayı zulüm ile doldurdukları gibi, oda adaletle dolduracaktır. “Sizden buna yetişenler, karın üstünde sürünerek dahi olsa onlara gitsinler.” (İbni Mace, Ebu Nuaym ve İbnu Ebi Şeybe)

Zayıf bir hadiste, Mehdi (*aleyhisselam*)’ın Kostantiniyye (İstanbul)’u fethedeceği geçer.

Mehdi (*aleyhisselam*) peygamber değil, bizim gibi bir beşer ama hayırlı bir insandır. Kerametleri olacaktır. İslam dinini yayacak ve hakim kılacaktır. Görevini bitirdikten sonra vefat edecektir. Ama Peygamber efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’inde buyurduğu gibi vefatından sonra hayatın bir hayır kalmayacaktır.

Mehdi (*aleyhisselam*)’ın gelişi ile ilgili olarak İmam Şevkani (*rahmetullahi aleyhi*) derki: “Mehdi (*aleyhisselam*)’ın gelişi ile ilgili olarak elli hadis vardır. Bu hadisler sahih, hasen ve zayıf olarak üç kısımdır. Ancak şüphe yoktur ki bu hadisler tevatür derecesine varmaktadır.”

Mehdi (*aleyhisselam*)’ın gelişi ile ilgili, Hafız Ubu Nuaym El-Esfahani’nin iki kitabı vardır. Birinde kırk hadis toplamış, ikinci büyük kitabında gelişi ile ilgili olarak yüzelli altı hadis toplamıştır.

Gerek Mehdi (*aleyhisselam*)’ın gelişi, gerek İsa (*aleyhisselam*)’ın inşi ve gerekse Deccal’ın çıkışı, tevatür derecesine ulaşan hadislerle sabittir. Dinine ehemmiyet veren ve Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in sözlerinin değerini anlayan bir müslüman bu gerçekleri inkar edemez. İnkâr eden kimse bu ayetin muhatabı olma durumunda kalır:

“Kendisi için doğru yol belli olduktan sonra kim peygembere karşı çıkar ve müminlerin yolundan başka bir yola giderse onu o yönde bırakırız ve cehenneme sokarız. O ne kötü bir yerdir.” (Nisa, 115)

İmam Ahmed (*rahmetullahi aleyhi*) derki: “Kim Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in hadisini inkar ederse, o helak olmanın kenarındadır.”

İshak Bin Rahaveyhi (*rahmetullahi aleyhi*) derki: “Kime Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in hadisi ulaşıpta, sahih olduğunu tespit ettikten sonra, o hadisi reddederse küfre girer.”

Yine Ehl-i Sünnet âlimlerinden Ebu Muhammed El-Berbehari (*rahmetullahi*

aleyhi) derki: “Eğer adamın birini, gelen eserleri reddettiğini veyahut Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)’in haberlerinden bazısını kabullenmediğini görürsen onun müslümanlığını ittiham edebilirsin. Çünkü o adi sözlerin ve aşağılık mezhebin yolcusudur.”

Mü’min ile kâfiri birbirinden ayıran en önemli unsurlardan biride gaybe imandır. Ehl-i Sünnet metoduna sahip olan müslümanlar, gelen nakilleri aklın önüne geçirirler. Bidat ehli fırkalar ise akli naklin önüne geçirirler.

Rafizi’lerin bir kısmına göre Mehdi (*aleyhisselam*) gelmedikçe cuma namazı kılınmaz, cihad edilmez inancı vardır. Bizlere bu yanlış inanç sızmamalı, dünyanın bu kötü gidişatına seyirci kalmamalı, Allah’ın dinini yükseltmek için ne gerekiyorsa yapmaktan geri kalmamalıyız.

Allah’a hamd ve Rasûlü Muhammed’e salât ve selam olsun. Davamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.